

Fecske Csaba

Vidám sírversek*

itt nyugszik a szép szavú kis Kántor
számlájára néhány vonás rovatott
mert nem minden poéta kedvére
szerkeszté az És-ben a versrovatot

itt nyugszik Tamás a Tarján
már nem grasszál nő a karján
mint felizgult légy a tarján
a csülkőn és a fartőn
túl az evilági fertőn
viseld Tamás amit a sors rádmért
többek közt rólam írt kritikáért

itt – se – nyugszik **Eörsi Pista**
ki mindig nyílt lapokkal játszott
nem úgy mint a sok álnok sipista
áthullott mindenféle listán
tart tőle még az Isten is tán

(itt) nyugszik immár a Réz is
post lett a modern poézis
nélküle az irodalom
Holmi iroda-lom

itt nyugszik Petőfi druszája Kányádi
elsötétült a Küküllő
a líra szekere árokba borult
a versből kipergett a küllő

itt nyugszik Lator László
a Lyukasóra tudós poétája
a Pegazus túros hátáról
átiült Kharón ladikjára
most már mindegy jobb lator
volt vagy bal lator
felőle kedves olvasó
nyugodtan albatol

itt nyugszik Tandori Dezső
ki egész életében verseken kotlott
követte Szpéroékat halott lett
nem kell neki többé kotlett
se lovak se verebek se ital
találkozhat halott madaraival
nem kerget többé álmod ideát
már tudja odaát jobb-e vagy ideát

lába alatt már nem csikordul kavics
feldobta a bakancsot Gyurkovics
eddig többször el lett halasztva
de most már végleg meg van halasztva
végigélte – habzsolta – az életet
blazírtan várja a végítéletet

itt nyugszik Tornai Jóska
az égi tekepályán koccan
tökegolyója
azt csiripelik a verebek
minden nőbe nyílve szőt veretett

*Akikre éltükben sírverset költenek, elgyászolóikra nyelvet öltenek – további száz évig.
(A szerkesztő megjegyzése.)